

Bilag 1.

Oversættelse.

Konvention nr. 132 om årlig ferie med løn (ændret 1970).

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 3. juni 1970 er trådt sammen til sin 54. samling, og

som har besluttet at vedtage visse forslag angående ferie med løn, der er opført som 4. punkt på samlingens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager i dag den 24. juni 1970 følgende konvention, der betegnes den ændrede konvention om ferie med løn af 1970:

Artikel 1.

Bestemmelserne i nærværende konvention skal, for så vidt de ikke gøres virksomme gennem kollektive overenskomster, voldgiftskendelser, domstolsafgørelser, lovhjælpede organer til fastsættelse af lønninger eller på anden med national praksis stemmende måde, der findes hensigtsmæssig efter vedkommende lands forhold, gennemføres ved nationale love eller administrative bestemmelser.

Artikel 2.

1. Denne konvention finder anvendelse på alle arbejdstagere med undtagelse af søfolk.

2. Vedkommende myndighed eller vedkommende organ i et land kan, efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, hvor sådanne findes, i fornødent omfang træffe foranstaltninger til fra konventionens anvendelse at undtage begrænsede grupper af arbejdstagere, når disses inddragelse under konventionen ville rejse væsentlige problemer i henseende til bestemmelsernes gennemførelse eller i henseende til lovgivningsmæssige — eller forfatningsmæssige forhold.

3. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, skal i sin første rapport om konventionens gennemførelse, der aflægges i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, anfø-

re, hvilke persongrupper, der måtte være blevet undtaget i medfør af stk. 2, med angivelse af begrundelsen for sådan undtagelse, og skal i senere rapporter angive, hvilken stilling de undtagne grupper har efter dens lovgivning og praksis, samt i hvilket omfang, der er tillagt eller agtes tillagt konventionen virkning for disse gruppers vedkommende.

Artikel 3.

1. Enhver, der er omfattet af nærværende konvention, har ret til en årlig ferie med løn af en nærmere fastsat minimumslængde.

2. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, skal i en erklæring, der medfølger dens ratifikation, angive feriens længde.

3. Ferien må i intet tilfælde være kortere end 3 arbejdsuger på grundlag af 1 års beskæftigelse.

4. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan senere ved afgivelse af ny erklæring meddele Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør, at den indfører en længere ferie end den, der blev angivet på tidspunktet for ratifikationen.

Artikel 4.

1. En person, hvis beskæftigelse i et bestemt år har været af kortere varighed end krævet til opnåelse af fuld ferieret som foreskrevet i artikel 3, har for det pågældende år ret til en ferie med løn, der forholdsmæssigt svarer til varigheden af hans beskæftigelse i nævnte år.

2. Udtrykket „år“ i stk. 1 betyder et kalenderår eller en anden periode af samme længde, fastlagt af vedkommende myndighed eller af vedkommende organ i det pågældende land.

Artikel 5.

1. Retten til en årlig ferie med løn kan gøres betinget af beskæftigelse i en minimumsperiode.